

колега Олександра Олександровича по медичному факультету Другого Московського університету – після лекції, присвяченої основам імунітету у світлі поглядів І.І. Мечникова, писав: «Дивно! Такий складний предмет і так просто викладено. Йшов від простого до складного, від зрозумілого до важко пояснюваного. Іноді мені здавалося, наче лектор зникає, а хтось невидимий легко веде аудиторію шляхом пізнаного в найсерйознішому і найскладнішому з того, що є у світі, – живого організму» [3, с. 98].

Сьогодні науковий спадок О.О. Богомольця – це вже цілі школи, напрями, заклади, лабораторії. Його учні виростили в самостійних дослідників, чиї учні й учні цих учнів керують інститутами, кафедрами, лабораторіями, готують наступне покоління науковців.

Список використаних джерел:

1. Архів Академії наук УРСР. – Ф. 10, оп. 8392, спр. 3, арк. 43.
2. Архів Президії НАН України. – Ф. 251, оп. 1, спр. 88, арк. 111.
3. Вісник НАН України, 2011, № 9 с. 98.

ПРОФЕСІЙНО-УСПІШНА ГОТОВНІСТЬ ПРАЦІВНИКІВ ОСВІТНЬОЇ ГАЛУЗІ

Шарлай Н.М., Соколенко В.М.,

Боряк Х.Р., Новосьолова Н.В.

(Полтава, Україна)

Професійна готовність фахівця являється складним, багаторівневим та різноплановим системним психічним утворенням, насамперед особистісним утворенням людини. Разом з тим професійна готовність припускає наявність у фахівця відповідного рівня фізичного здоров'я, сформованості та розвиненості необхідних для успішної професійної діяльності фізичних якостей, наявність відповідного рівня фізичної культури особистості. На думку К. Дурай-Новаковської професійна готовність являє собою усвідомлення високої ролі соціальної відповідальності, прагнення активно виконувати професійну задачу, установку на реалізацію знань, вмінь та якостей особистості. Однак, науковцем професійна готовністю майбутнього вчителя розглядається як вже сформований активно діяльнісний стан його особистості, що забезпечує швидку адаптацію, ефективну реалізацію та використання у процесі практичної роботи отриманих у вузі знань, вмінь, навик.

Готовність до педагогічної праці являється одним із головних аспектів професіоналізму та включає до себе різні установки на усвідомлення педагогічного завдання, моделі поведінки можуть проявлятися у різні установи на установи на усвідомлення педагогічного завдання, моделі поведінки, можуть появлятися у різних ситуаціях, обґрунтування різних, обґрунтування різних способів діяльності, уціненням власних можливостей і відповідності із майбутніми труднощами та необхідністю результатів [1]. Ядро професійної готовності фахівця складають професійна спрямованість особистості і професійну майстерність. Особливість сучасного професійного фахівця це комунікативна готовність.

Саме готовність припускає наявність у професіонала достатнього рівня розвитку умінь і навичок конструктивного та ефективного контактної взаємодії з людьми, з професійним середовищем, професійного спілкування зі співробітниками та керівниками, готовності йти на ділове і особистісне взаємодія з колегами по роботі і здатності встановлювати, підтримувати і розвивати таку взаємодію. Комунікативна готовність особистості можлива лише при достатньому рівні мовної культури людини, її вмінні правильно користуватися словом. Мовна культура особистості – важливий показник рівня розвитку культури її мислення, а професійно-мовна культура фахівця – показник розвитку його професійного мислення. Ось чому розвиток загальної і

професійної мовленнєвої культури при підготовці фахівців є одним з невід'ємних умов їх особистісного та професійного становлення.

Головною умовою успішної діяльності фахівця є його готовність і здатність насамперед професійного та особистісного самоствердження, а саме: прагнення найбільш повно і всебічно реалізувати себе, як при вирішенні професійних завдань, так і у взаєминах зі співробітниками, колегами по роботі. Успішність такого самоствердження фахівця багато в чому залежить від його бажання і прагнення досягти успіху, від його установки на успіх, від готовності до успіху.

Якщо говорить про професійну діяльність то потрібно обов'язково наголосити на мотивацію досягнення успіху тому, що люди з високим рівнем мотивації при досягненні більш впевнені в успішному результаті справи, активніше шукають необхідну для цього інформацію, готові прийняти відповідальне рішення, більш рішучі, наполегливі, ініціативні і частіше проявляють творчість у невизначених ситуаціях. Успішність професійної діяльності сучасного фахівця багато в чому залежить від достатнього рівня розвитку в нього професійного мислення, його здібності і психологічної готовності до пошуку, баченню і вирішення нових, висунутих життям, суспільною практикою завдань. Високий професіоналізм сучасного фахівця припускає наявність творчого начала в його праці, сміливості в пошуку нових шляхів, засобів, способів вирішення професійних завдань, як традиційного характеру, так і висунутих життям.

При цьому В. Сластьонін визначає професійну компетентність як інтегральну характеристику ділових і особистісних якостей спеціаліста, яка відображає рівень знань, умінь, досвіду, достатніх для досягнення цілей професійної діяльності, а також соціально-моральну позицію особистості. У поняття «професійна компетентність» учений включає три аспекти: проблемно-практичний, смисловий та ціннісний. Різновидами професійної компетентності В.Сластьонін вважає такі: практична (спеціальна), соціальна, психологічна, інформаційна, та комунікативна, екологічна та валеологічна [2, с. 34-35].

Готовність до педагогічної діяльності поєднує в собі усвідомлення соціальної відповідальності, намагання самостійно вирішувати професійні задачі та належний рівень вмінь та якостей, необхідних для педагогічної діяльності при цьому знання з психології, використання новітніх технологій, високий рівень педагогічної майстерності.

Список використаних джерел:

1. Теоретико-методологические основы развития профессиональной деятельности учителя : [монографія] / О.П. Морозова, В.А. Сластенин, Ю.В. Сенько и др. – Барнаул: Изд-во БГПУ, 2004. – 546 с.
2. Педагогика профессионального образования / под ред. В.А. Сластенина. – М.: Издательский центр «Академия», 2004. – 368 с.

ЕЛЕКТРОХІМІЧНЕ ВІДНОВЛЕННЯ РЯДУ ПОХІДНИХ 2-БЕНЗИЛІДЕНАЦЕНАФТЕНОНУ У РІЗНИХ СЕРЕДОВИЩАХ

Шинкаренко В.І.
(Полтава, Україна)

α,β -Ненасичені кетони, молекули яких мають здатність до деформації електронної оболонки, є зручним об'єктом для вивчення їх електрохімічного відновлення на ртутному електроді.

Електрохімічне відновлення ряду похідних 2-бензиліденаценафтенону у водно-спиртових розчинах показало, що

2-benzylideneacenaphthylen-1(2H)-one